

Tom Behnke (FP):

Det er helt korrekt, som det er blevet sagt: Det her er et forslag, som udelukkende handler om, at man i fremtiden i kommunerne selv skal have lov til at bestemme, om man vil søge regres i den ene sag, men ikke i den anden sag, og grundlaget, man vil gøre det på, vil være forskelligt fra sag til sag, fra kommune til kommune, og alt efter, hvorvidt den tilskadekomne er offentligt ansat eller privat ansat, og hvor man er ansat henne. Det vil være én stor tilfældighed.

Ministeren sagde, at under andenbehandlingen var bl.a. undertegnede oppe og sige, at hvis man skulle kunne følge det her område meget nøje, ville det medføre et omfattende bureaukrati.

Det vil det også, men ministeren sagde fra talerstolen her for ligesom at imødekomme den kritik, der havde været, at ministeren ville følge området meget tæt, samtidig med at ministeren i sine bemærkninger til forslaget har skrevet, at der ikke vil være nævneværdige administrative konsekvenser af forslaget. Det harmonerer ikke. De to ting hænger ikke sammen. Og det er det, vi under andenbehandlingen stillede spørgsmål om. Vi sagde: Det kan ikke passe, minister. Enten så følger man det tæt, og så tager man de administrative konsekvenser, det har, eller også fastholder man forslaget, som det foreligger.

Derfor kom forslaget tilbage i udvalget, og der viste det sig så også, at ministeren med det samme fortrød. Ministeren ville ikke følge dette område meget tæt. Ministeren gjorde under andenbehandlingen blot det, som nogle ministre gør fra tid til anden, når man bliver trængt op i en krog, at man hopper fra sten til sten i håbet om, at man ikke bliver ramt. Men når så man kommer i udvalg og vi skal have tingene på bordet, er ministeren selvfølgelig nødt til at svare fuldstændig, som det skal være, og så fik vi sandheden frem. Sandheden er: Ministeren vil ikke følge det her område tæt.

Forslaget her vil, ud over hvad hr. Lars Løkke Rasmussen har forklaret, betyde en forskelsbehandling og en retssikkerhedsmæssig situation, der er helt uholdbar. Forslaget vil også betyde, at man lægger en række udgifter fra kommunerne, fra staten over på forsikringsselskaberne og over på privatpersoner: Det vil sige, at det offentlige får en mindre udgift, samtidig med at de private får en øget udgift.

Det er en omfordelingspolitik, som vi i Fremskridtspartiet ikke kan støtte, medmindre man samtidig med laver nogle markante skattelettel-

ser, så der krone for krone gives skattelettelser for de besparelser, som det offentlige har.

Havde det været tilfældet, havde vi været til at forhandle med, så kunne vi snakke os frem til at lave en retssikkerhedsmæssig ordning på det her område, så vi kunne have støttet forslaget. Men der er to elementer i det. Det ene det er, at retssikkerheden lider et knæk, og det andet er, at dette forslag er et yderligere forslag til at få nogle kroner i statskassen, uden at man i øvrigt tager hensyn til, at det vil ramme skævt. Det vil ramme ulige, og den retssikkerhed, der følger efter for dem, der skal til at betale, er helt uholdbar, så vi kan på ingen måde støtte forslaget.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil gerne henlede Venstres opmærksomhed på det svar, som ministeren har givet på spørgsmål 19.

Det er jo sådan, at ved vedtagelsen af den nugældende dagpengelov i 1989 – en lov, som blev fremsat af en regering, som også Venstre var medlem af – blev det forudsat, at et tidligere forbud mod regres skulle ophæves. Så er der kommet en vurdering på et senere tidspunkt i en konkret sag fra Justitsministeriet, i hvilken det har vist sig, at man ikke teknisk havde dette i orden.

Med det forslag, der nu ligger, rettes der op på det, så vi vender tilbage til den tilstand, som man mente man havde taget højde for ved lovforslaget i 1989.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg bliver lige nødt til at påpege den totale mangel på logik i det, hr. Lars Løkke Rasmussen siger, når han siger, at den slags tilfældigheder medvirker man ikke til i Venstre. Det holder jo ikke en meter, når Venstre har levet lykkeligt med § 17, stk. 2, i erstatningsansvarsloven og nu siger: Jo, men det har vi levet lykkeligt med, fordi den ikke bliver brugt.

Det er jo ikke noget argument, for dels kan den godt bruges, og logikken i § 17, stk. 2, i erstatningsansvarsloven er nøjagtig den samme som logikken i regresloven her. Derfor er det den samme type tilfældighed. Og jeg accepterer heller ikke, at man kalder det en tilfældighed på den måde, hr. Lars Løkke Rasmussen gør. Borgerne ved, hvad det er for et maksimumbeløb i erstatningsansvar, de kan blive udsat for. Og jeg synes ærlig talt, det er den omvendte verden, at Venstre, der altid taler om den enkeltes ansvar, når det kommer til stykket og man siger, at bor-